

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

מנהגינו להניח מנורת חנוכה לכתחילה למעלה מעשרה טפחים

גמרא (שבת כא) תנן התם. גץ היוצא מתחת הפטיש ויצא והזיק חייב. גמל שטעון פשתן והוא עובר ברשות הרבים ונכנסה פשתנו לתוך החנות ודלקה בנרו של חנוני והדליק את הבירה, בעל הגמל חייב. הניח חנוני את נרו מבחוץ, חנוני חייב. **רבי יהודה אומר בנר חנוכה פטור.** אמר רבינא (משום דרבה) זאת אומרת נר חנוכה מצוה להניחה בתוך עשרה, דאי סייד למעלה מעשרה, לימא ליה היה לך להניח למעלה מגמל ורוכבו. ודילמא אי מיטרחא ליה טובא אתי לאימנועי ממצוה: ורבינו הרמב"ם כתב (הלי חנוכה פ"ד הי"ז) וז"ל: נר חנוכה מצוה להניחו על פתח ביתו מבחוץ בפסח הסמוך לפתח על שמואל הנכנס לבית כדי שתהיה מזוזה מימין ונר חנוכה משמאל. ואם היה דר בעליה מניחו בחלון הסמוכה לרשות הרבים. ונר חנוכה שהניחו למעלה מעשרים אמה לא עשה כלום לפי שאינו נכר:

וכתב עליו הרב מגיד משנה וז"ל: עוד אמרו שם (דף כ"א) זאת אומרת נר חנוכה מצוה להניחה תוך עשרה טפחים ודחו שם הראיה ולפיכך לא נכתב בהלכות. ועוד נראה לי ראה לדחות זה מהמימרא הראשונה דאמר למעלה מעשרים פסולה משמע דתוך עשרים אמה באי זה מקום שרצה כשרה, אלא שיש לתרץ דלא פליג ואע"פ שבתוך כ"א אמה אין שם פסול, מצוה מן המובחר היא בתוך עשרה טפחים. ויש שפסקו כן שמצוה להניחה בתוך עשרה, ומדברי בעל העיטור נראה כדעת רבינו וההלכות:

המושך בעמוד השלישי

מה לעשות כדי שהילד לא יחטא

מדרש רבה יוסף בן שבקע עשירה שנה וגוי (בראשית לו, ב). ואת אמר והוא נער, אלא שהיה עושה מעשה נערו, ממשמש בעיניו, מתלה בעקבו, מתקו בשערו. מתנות כהונה: ממשמש בעיניו, תמיד היה ממשמש בהם כדי ליפותו. מתלה בעקבו, כלומר הולך בנחת ובגאות והעקב נדמית תלוי למעלה בהליכתו.

ובמדרש רבה (בראשית רבה פכ"ב אות ו) מובא: אמר רבי אמי אין יצר הרע מהלך לצדדים אלא באמצע פלטיא, ובשענה שהוא אדם ממשמש בעיניו, מתקו בשערו, מתלה בעקבו, הוא אומר הדין דידי (פירוש: זה שלי), מאי טעמיה (משלי כו, יב): ראית איש חכם בעיניו תקנה לקטיל מנוה.

וכן מובא בזהר הקדוש (ריש פרשת וישלח) וז"ל: יצר הרע איהו ארים לביה ורעוניה דבר נש בגאונא ואזיל אבתריה מסלסל שעריה וברישיה עד דאיהו אתגאי עליה ומשך ליה לגיהנם.

על כן מחובתינו כהורים ומחנכים לחנך ילדינו להתרחק מן הכיעור ומן הדומה לו, למעט כמה שיותר בשיער הראש, וכ"ש לא לגדל בלוריות שהוא דרך שחץ וגאווה, ולא ולעשות כל מיני דרגות בשיער שכל אלו הם מהתרבות היוונית לגדל ולפאר את החומריות, כמובא בספרים הקדושים. שאז מתגרה היצר הרע בו, ואיך לא יחטא!?

וכיצד להסתכל על הבלוריות וכיצד נחנך ילדינו, נלמד ממה שהביא בינינו יצחקי (סיי קמ"ט אות כ"ד ד"ה וראיתי) מקובץ בית אהרן וישראל בשם החזון איש שהיה סולד מאד מגידול שיער זה שקורים היום בלורית, והיה אומר שהוא הולך להקיא כאשר הוא רואה בלורית וכ"י, ע"כ. ומזה נבין שעלינו למאוס בדרך זו ולהראות זאת בפומבי שגידול שיער זה הוא מדרכי הנשים ולא חלק הבנים, למען ישמעו ילדינו ועייזו ימאסו ברע. וככל שנשבח ונפאר את ההולכים בדרכי אבותינו הקדושים, לקצץ הדינים מראשם כמה שיותר, ואדרבה נגדל ונרומם את ההולכים עם פיאות (סימנים) בראשם וכל המוסיף הרי זה משובה, ממילא יבחרו בטוב.

ולמען יהא נקל לילדינו לעמוד כנגד הרוחות הרעות הזרות הנושבות בדמות 'חרדים', עלינו ליטוע ילדינו בין שתילי זיתים השומרים גחלת דורות ישנים. וכשיש חברה טובה, ההצלחה מרובה. וכפי שנכתבו בת"ת בעירנו 'עטרת חיים' שמעודדים את הילדים ומפרגים ומטיבים עמם על פיאותיהם היפות, גם תלמידים שנכנסו לת"ת עם פיאות אחרי האזניים, חלקם הוציאום וסלסלום לפנים, ללא שביקשום וללא אומר דבר.

ולא רק בעניין גידול וסלסול השיער עוסקים אנו, אלא גם בעניין המלבושים וכל שאר דברים המושכים עיני אחרים. וכמו המעשה המובא בספר 'יהודי צעדה וסביבותיה' (עמ' 99) שהגיעו יהודים אלו לידי סכנה היות ומלבושם היפה והמיוחד משך עיני הגוים שלא היו רגילים בכך, ובחסד ה' ניצולו.

וצריך עקביות ושימת עין בדבר, שהרי יוסף הצדיק נכשל בזה שוב וכמו שמובא במדרש רבה (בראשית פ"ג אות ג) שיוסף היה עומד כגבור בשוק וממשמש בעיניו ומתקו בשערו ומתלה בעקבו, אמר לי נאה לי יא, נאה גבור. וע"כ יתשא אשת אדניו וכ"י. וע"כ יתפלל האדם ליוצרו שיציל בנו מיצרו, ושיתאוה לתורה ולצניעות פשוטה, אמן.

לידידינו חוקר והנעלה חיה נאור גל חייז אשר אצו חול מחסדיו חסובים ומשתדל תמיד לשמח את חתלמידיים, וזאת בעוסף לכל אשר הוא נתון ומוסוף, לחזק לימודים של בני מלך מלכי המלכים, יהא רעוא שיראע ברכח וחצלחה בכל מעשי ידיו, ויזכ לבנים ובני בגים יראים, צדיקים ותלמידי חכמים, אצ"ר.

מרבני הקהילה

הרה"ג דוד חרזי שליט"א
רב ק"ק 'תפארת הרש"שי' ת"ז

"זישיב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען"

אומר הכלי יקר: יעקב ביקש לישב בשלוה קפץ עליו רוגזו של יוסף. אבותיו

היו גרים כמו שנאמר על אברהם "גר ותושב אנכי עמכם" ויצחק יורשו בארץ כנען ומה זה שאמר לו הקב"ה גור בארץ? אלא שניי גרות עולם אמר לו כן, שלא יבקש ישיבה של שלוה אפילו בארץ שלו. ויעקב לא למד ממנו לעשות כן, לכן קפץ עליו רוגזו של יוסף ואילו לא בטלה מיעקב ישיבה של מנוחה לא היו ימים אלו עולים לו למספר ארבע מאות שנה והיה מתאחר הקץ בהכרח. עוד צדיקים מבקשים לישב בשלוה אמר הקב"ה לא דיין להם לצדיקים מה שמתוקן להן לעולם הבא אלא שמבקשים לישב בשלוה בעולם הזה.

מקשה הסבא מקלם זצ"ל: הרי בוודאי מה שביקש יעקב לישב בשלוה היה כדי שיהיה פנוי לעבודתו יתברך מדוע אייך ניתבע על כך? והרי יעקב למוד סבל וצרות י"ד שנה למד בבית מדרשו של שם ועבר בלי הפסק רגע וגם כלילה לא שכב כלל אפילו על אבנים ואחרי זה היה עובד בבית לבן הארמי (אותיות רמאי לבן אותיות נבל) ורימה אותו עשרת מונים וגלה מבית אביו ל"ו שנים שבבית אביו היה יותר מבית מלכים כמ"ש אבימלך ליצחק "כי עצמתה ממנו מאוד", בנוסף הפחד מעשיו שבא עליו עם ארבע מאות איש, ואח"כ נאבק עם המלאך שרו של עשיו מהו אייך החטא אם לאחר כל התלאות האלו רצה לנוח מעט ולישב בשלוה?

תירץ הסבא מקלם: שלאדם קרוץ מחומר ניראה כי הצרות של העוה"ז הינן באמת צרות אך כל זה משום שמימי לא ראה צרות גדולות יותר. וכן טובות העולם הזה נדמות לו כאילו הם אכן טובה, אך זה רק משום שלא ראה טובה גדולה יותר. משא"כ אצל הקב"ה שהוא יודע מה הן צרות של עוה"ב וגם מהי הטובה שם כמו שנאמר בחז"ל (ברכות לד - ב) כל הנביאים לא נתנבאו אלא למשיא ביתו לת"ח ולעושה פרקמטיא לת"ח ולמהנה ת"ח מנכסיו, אבל ת"ח עצמו "עין לא ראתה אלוקים זולתך יעשה למחכה לו" (ישעיה סד). פירש"י "עין לא ראתה לא נראית ולא נגלית לשום נביא, והרי שגם לנביאים אין ידיעה בגודל מעלת הטובה בעוה"ב.

ויהישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לוי". רש"י במקום כי בר חכים הוא לו שכל מה שלמד בשם ועבר מסר לו. המפרשים מציינים את העובדה שיעקב לימד את יוסף את התורה שלמד בבית שם ועבר וזו אחת הסיבות לקנאת האחים ביוסף וזה מתוך חשבון שכשם שבאברהם ויצחק זכה רק אחת מהבנים להיות הממשיך של אביו במסורת התורה כך יהי גם אצלם, ע"כ אמרו האחים מדוע אין יעקב מלמד אותנו מה שלמד בבית מדרש של שם ועבר?

מקשה הג"ר יעקב קלוסקי: וכי יש ח"ו שתי תורות האבות הקדושים והתורה של בית שם ועבר? מתרץ, שם ועבר לא זכו למה שזכו אברהם יצחק ויעקב כי חיו בתקופות שלא היה אפשרות ליסד ישיבות, שם חי בדור המבול בזמן שמלאה הארץ חמס והשחית כל בשר את דרכו על הארץ, ועבר חי בדור הפלגה בעידן של כפירה ומרידה בהשי"ת חיים בתוך סביבה מנוכרת כ"כ דרושים דרכים מיוחדות בעבודת ה' הכוללת אמצעים כיצד לא להיות מושפעים מהמעשים הרעים ומן הדעות המקולקלות נמצא אייך שתורת שם ועבר הוא לימוד לדורות איד להתמודד בסביבה של רשעים ואת זה יעקב למד בטרם הלך לחרן ללמוד דרכים חדשות בעבודת ה' בשונה ממה שלמד בבית אביו. ולכן כאשר ראו השבטים את יעקב מלמד את יוסף תורת שם ועבר לא הבינו שרק יוסף אחיהם שנכחו לו שנים ארוכות של שהיה בארץ נכר זקוק לתורה זו. לפיכך כאשר ראו זאת האחים חששו שגורלם עתיד להיות כגורלם של עשו וישמעאל ובני קטורה. אבל שאר השבטים לא נזקקו לתורה זו שהרי מובא בחז"ל, שיהודה נשלח לפניהם גושנה להתקין בית תלמוד וא"כ כאשר הגיעו למצרים יכלו להמשיך ללמוד כמנהגם בדרך אבותיהם.

על יוסף הצדיק נאמר 'חונך לנער על פי דרכו גם כי זקין לא יסור ממנה'. כאשר הגיע למצרים והיה עבר בית פוטיפר ולאחר מיכן ישב בכור שנים עשרה שנים וכאשר יצא מן הבור הישר לבית פרעה ואכן פרעה אומר לו חלום חלמתי ופותר אין אותו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתור אותו? ומה עונה לו יוסף בילעדי אלוהים יענה את שלום פרעה ולא תולה זאת בכוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה להבדיל מפרעה שאמר "לי יאורי ואני עשיתיני".

כל הדברים האלו מדגישים את החשיבות הכפולה של מוסדות התורה בזמננו החינוך התורני הניתן לבנינו ולבנותינו כולל את שני הדברים שראינו אצל אבותינו במציאות שבה מצד אחד ריכוזים גדולים של ישיבות תלמודי תורה וקהילות חרדיות ומאידך ריכוזים של אחים טועים ומתעים. תפילותינו ותקוותנו שיקום בנו 'העם ההולכים בחושך ראו אור גדול' (ישעיה טו).

בדרכיהם אתהלך...

הבריחה! (חלק ב')

הרב יחזקאל שרעבי הובל לאימאם בלווי ארבעה חיילים שלא יברח. כשהגיע לפני האימאם שאלו האימאם, שרעבי האם אתה לוקח לנו את ילדינו? אתה יודע שעושים לי צרות מועצת שרי המלוכה! הרב יחזקאל עם כל המעמד הרם והנישא של האימאם וארמון המלוכה, לא נרתע אלא אזר עוז והשיב. כבוד המלך תאמר לי מי הם הילדים האלו שהמלך אומר שהם ילדיו, (למלך היו עשרים וארבע ילדים שיחסם ליהודים היה הוגן חוץ משנים שהיו שונאים את היהודים). ענה לו המלך: יהודי, אל תיתם! אני יודע שאתה מבריה את היתומים מהכלא על ידי שאתה מחליף את מלבושם, לבת נותן בגד של בן, וההיפך. ואתה מבריה אותם! המושל שלח לי טלגרמה ואמר שאתה מחביא אותם. אמר לו הרב יחזקאל, אמת שאני מבריה אותם. פתאום עשה האימאם סימן בידו ולחדר הוכנסו שני יתומים בן ובת. אמר האימאם זאת הילדה קוראים לה פלונית, וזה קוראים לו פלוני, ואני מכיר אותם בשםם היהודי. האימאם רצה להראות כי כבר הם שייכים לדתם, וחזר ואמר שהם ילדי האסלם. משראה זאת הרב יחזקאל, לא יכל להתאפק וצעק, מי הם ילדך האם התחתנת עם בת אלעראקי (משפחתה של היתומה) איך היא ילדתך, הרי אביה כהן בן כהן, והיתום הזה הוא ממשפחת גיאת.

המשך בשבוע הבא אי"ה בל"ג

לרפואת
יחיא בן שלום
בתוך שכחע"י

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

אזרח חיה!
תיבה שבתכה נכתבה
אות חילופית,
אך פירושה הפשטי קקריאתה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מחידושי רבותינו

אלה תולדות יעקב וגו'.

להבין מה מלמד ענין הפרשה הזאת וענין ויבא יוסף את דבתם רעה ושנאת אחיו אותו וענין החלומות, צריך אתה לדעת בני ישכילך האלקים, כי האדם הוא נקרא עולם קטן כי הוא בדמות העולם בכל עניניו, כידוע מדברי רז"ל ובספר המורה ומכתבי האר"י יותר ויותר.

והנה כמו שהיה בתחלת בריאת העולם שבתחלה היה בבחינת התהו והפירוד במלוך הזי מלכים שמתו ואח"כ נתקן העולם בסוד יציאת המלך השמיני הדר שלא מת כידוע לידועי חו. כמו כן האדם בתחלת ימיו הוא מעולם התהו והפירוד, ואח"כ בבוא יצה"ט מתחיל להתקן מעט מעט ע"י כמה צירופים ונסיונות עד שיתמקן יצה"ר ומדות רעות ויהיה כולו טוב, הכל לפי גדול התיקון. וזה הוא בכל אדם גדול וקטן אין הפרש ביניהם, אלא שהגדולים כפי גדול התיקון שלהם כך הוא גדול הקלקול שלהם ורוע מדותיהם. וז"ש רז"ל כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו וכן הוא הדבר באבות העולם ושכטי יה ע"ה.

ולכן תראה בפרשה הזאת ממעשה השכטים פרוצות גדולות מתחלה ואח"כ בבוא עליהם הפגעים והמקרים נצרפו צירוף אחר צירוף עד אשר נתקנו והיו לאבני זכרון. הלא תראה שבתחלה כאשר הזכיר יוסף שהוא הגדול במעלה על כל השכטים אמר עליו והוא נער את בני בלהה, כלומר ואינו ראוי לו לפי מעלתו לעשות כן. ואמר ויבא יוסף את דבתם רעה ר"ל שכל מעשה אחיו היו בעיניו מכוערים והיה דן אותם לחובה, ואח"כ אומר לאביו החובה שלהם כהנהו דרדקי שאמרו מפני מה ת"ח שבבבל מצוינים מפני שאינן בני תורה. הרי הביאו דבתם רעה מפני שעדיין הם מעולם התהו, היו מלמדים חובה ולא זכות. ורי יוחנן גער בהם על זה ואמר להם מפני שגלו ממקומם מארץ הקדושה לחו"ל מקום הקליפה וצריך אור מקיף גדול להגין עליהם מן החיצונים, הרי הביא דבתם טובה מפני שכבר הוא מעולם התיקון.

וכן תמצא לעולם במי שעדיין הוא קטן ולומד שלא לשמה שכל בני אדם נחשבים בעיניו לפחותי ערך ולעבריינים, ואינו מכיר שהם מומי עצמו מרוב גבוהות לבו. ואמר אח"כ וישאל אהב את יוסף מכל בניו וכי כלומר לא תאמר שיוסף הוא הפחות מאחיו שלכן הוא מביא את דבתם רעה, אלא הוא הגדול והמעולה מכולם. וישאל אהב אותו מכל בניו כי בן זקונים הוא לו כתרוממו וזה הכיר ברוה"ק שהוא עתיד להיות מעולה מהם ולא מצד מעשיו של אותו זמן כי עדיין הוא נער ומביא דבה.

ואח"כ אמר ויראו אחיו וכי, והוא מפני שגם הם עדיין לא הגיעו לעולם התיקון, ולא היו רוצים בגדולתו שכל אי מתנשא לאמור אני אמלוד, ולי נאה. ואביהם היה מנשאו בעל כרחם כי הוא יודע האמת, ואח"כ אמר ויחלום יוסף וגו', כי אז התחיל להתנוצץ בו רוח הקודש במראה החלומות כפי מדרגתו, והיה מספר לאחיו כדי שידעו ויאמינו בגדולתו, ואדרבא היו מוסיפים שנאתו.

אח"כ אמר ששלחו אביו לראות את שלום אחיו, ויאמר הנני, להודיע שהיה יעקב אע"ה מדריכו בדרך התיקון לדרוש בשלום ולאחוב אותם, והוא מקבל עליו ואמר הנני והלך אעפ"י שידוע שהם שונאים אותו, ומפני שעדיין הוא צריך צירוף מסרו השי"ת ביד אחיו ועשו לו מה שעשו.

אח"כ אמר וירד יהודה, וסיפר בזה הענין כמה נסיונות וצירופים שהגיעו ג"כ ליהודה ממיתת בניו ואשתו עד שניתקן באומרו צדקה ממני ולא בוש, וזהו תשובת המשקל שהיא תכלית התשובה, שאז פשט הגאווה ולבש הענוה שהוא הפכה, שבתחלה אמר המלוך תמלוך וקנא על מלכותו עד שיעץ למוכרו לעבד כי אין עבד מולך, ועתה לבש ענוה ואמר על כלתו, צדקה ממני וכן עשתה בדין אמת על אשר לא נתתיה לשלה בני, ואני הוא שעותית עליה את הדין. ולא ביאר הכתוב אלא תיקון יהודה ויוסף לפי שהם הגדולים במעלה מכל השכטים.

אח"כ אמר ויוסף הורד. וסיפר בזה הענין כמה נסיונות וצירופים שהגיעו ליוסף מהיותו עבד ומעלילות אשת אדונו ומהיותו בבית הסהר ובכל עצב שהגיע לו היה לו מותר. שבתחלה נאמר ה' מצליח בידו, בידו דוקא. ובהיותו בבית הסהר נאמר ואשר הוא עושה ה' מצליח סתם, שגם אח"כ נשאר מעשהו עומד בהצלחתו. וכן מתחלה נאמר וימצא יוסף חן לבד, ובבית הסהר נאמר ויט אליו חסד ויתן חנו. הרי חסד וחן עד שנשלם תיקונו ומבית הסהר יצא למלוך.

ובסוף כל הענין אמר ואתם חשבתם עלי רעה אלקים חשבה לטובה, לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלקים. וזוהי לו תשובת המשקל שלמד עליהם זכות והיפך ויבא יוסף את דבתם רעה, עתה הביא את דבתם טובה ישמע חכם ויוסף לקח. (ימשכיל דורשי למור"ח גרם זצוק"ל)

מהליכות אבותינו

המאחר לתפילה אינו עולה להיות שליח ציבור

כתב הרב 'כף החיים' (סי' נ"ג אות כ"א) וז"ל: נכון לשייץ שיכנס לבית הכנסת ראשון ויצא אחרון (ה"ר"מ מינץ בתשו' סי' פ"א. כנה"ג בהגה"ט. מ"א ס"ק ז'. איך אות י"ח. ס"יב אות י"א. ש"ץ דע"א ע"ב. ר"ז אות ז'. ח"א כלל כ"ט אות ח') עכ"ל.

וכן היה מנהג אבותינו הקדושים, לא להעלות את מי שאיחר לתפילה להיות שליח ציבור.

והאיחור לתפילה, אין הכוונה שהגיע סמוך לקדיש. אלא אף אם הגיע אחר שהתחילו את 'ברוך שאמרי וכי"ב לא היו מזמינים אותו. ואם בטעות הזמינוהו, כגון, שלא נתן לב המזמין שאיחר הלה לתפילה, המאחר מעצמו היה מסרב לקום.

והעלה רק מעשה קטן עד כמה הקפידו בעניין זה. באחד הפעמים שהתפללתי מנחה ביום חול במושב אחיעזר התחילו באמירת הקרבנות ופיטום הקטורת. ובתוך כדי אמירתם נכנס אחד להתפלל עמהם ועדיין לא התחילו אשרי יושבי ביתך. וכשהגיע זמן תפילת העמידה כיבדו אותו לקום להיות שליח ציבור. הזקן שבהם גער, כיצד מעלים אדם שאיחר לתפילה!?

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון

ומהר"י ביעץ חיים' מהדורא בתרא (במהדורת הרב שמעון צאלח נמצא בעמ"ש ש"ס) לאחר שהביא את דעת מרן שהמניח את החנוכה למעלה מי טי יצא, הביא לספר גור אריה שכתב וז"ל: ולדעת הר"י והרמב"ם ומרדכי והעטור וראב"י הביאם ב"י מצוה לכתחלה בין בתוך עשרה בין למעלה מעשרה עד עשרים אמה. ובסדר היום כתב דמצותה מעשרה טי עד ח"י שכן גבהה של מנורה י"ח טי, עכ"ל.

והמאירי על הסוגיא (שם) כתב, שמצוה מן המובחר שתהיה למעלה מעשרה כי אז נראית יותר טוב.

וכן הוא מנהגינו להניח המנורה לכתחילה מעל עשרה טפחים כמובא בשע"ה (ח"ג סי' ק"כ ס"ט)

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

לרפואת

זכריה בן סעדיה בתוך שבחע"י

תפארת בנים

חכמי תימן

הרב אברהם ב"ר יוסף עזראני

נולד במחנות בייג אב תרס"ט. תלמיד אביו הרב יוסף שהיה רבה של מחנות (הובא בגיליון בשבוע שעבר). בשנת תרפ"ט הורשה לשחיטה על ידי הרב הראשי לתימן מארי יחיא יצחק הלוי.

עלה לארץ ישראל בשנת תש"י. עליו ראה בספר אהל יוסף.

נפטר בפתח תקוה
בש"י שבט תש"י

זכו בשעון יד מחשב / ספר במבצע

'הזמן עובר ואינו חוזר'

התלמידים היקרים

ידידיא נהרי נ"י אמיתי כלף נ"י

יוסף שלום דמרי נ"י אביה אברהם נ"י

יהודה נחמן ינאי נ"י יונתן שיאחי נ"י

יה"ר שיזכו להמשיך להיות תמיד מן

הראשונים לכל דבר שבקדושה,

אכ"ר

בגני הילדים

התקיימה אסיפת

אמהות מהנה

וטעימה בטעם

של עוד...

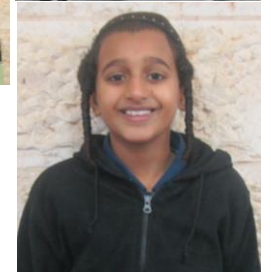
ישר כח גדול

לגנות המסורות

על עמלן הרב

ולאמהות היקרות

על השתתפותן

התלמיד היקר והנעלה

אלקנה חצרוני נ"י

מכיתה ה' זכה השבוע

להתחיל להניח תפילין

ואף עשה סעודה לרגל

שמחתו עם עוגה

מיוחדת בצורת תפילין

ואף דרש מעניין היסח

זעת בתפילין. יה"ר

שיזכה ויתקדשו נשמתו

וגופו במצוה זו, אכ"ר

תלמידי

כיתה ב'

סיימו בס"ז

את פרשיות

בא ובשלח

וערכו

מסיבת סיום

לרגל

שמחתם,

יה"ר שיזכו

לסיים את

חמשת

החומשים

בכל הכבוד ובמחיר
נמוך עם ספרים פתוחים!

ניתן להקדיש את העלון

להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת.

לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022

התודה...

למשפחה היקרה והנכבדה

משפחת **אשרי** הי"ו

על ההפתעות שנתנו לחלק

לתלמידים, אשר ע"י לומדים

הילדים יותר בחשק ובשמחה,

ומענגים אלהים ואנשים

יה"ר שתחול

הברכה...

בכל אשר המה עושים, ויראנו

יוצאי חלציהם כולם זרע,

חכמים ונגונים, ישרים וגרים,

הולכים בדרכי אבותינו

הקדושים, אין פרץ ואין

יוצאת, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות

ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009

או במייל:

Nahari@enativ.com